

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. 1897. 350
Extranger i Ultràmar. 350
Anterior, & prants convencionals.

Reus Divendres 8 de Octubre de 1897

Núm. 3387

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. J. de Barcelona, ex-
guete de clínica y ab titol de las universitats de Berlín y Wurzburg, ex-ajudant
dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULT á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'Correu.

Los demés dies á Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una
y de 4 á 5.

PERA E DIA DELS MORTS

Riquíssim y variat assortit de coronas, flors artificials, rams, pensaments y demés adornos propis pera mitxos, panteons y sepulturas y arreglo dels demés objectes que's troben deteriorats.

Última novetat y gust exquisit, à preus limitadíssims.

Se trobará en lo domicili de las germanas

RIPOLL

Reus.—Carrer de S. Joan, 18, segon.—Reus.
esp à zízidede iblementz del abitup i llo

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)
Avinguda del ferro-carri, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus redubits y autenticitat garantizada.—Cinc milions d'estacas, y un millo de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo fuerisme dels carlins

II—

Tothom sab, y seria inutl insistirhi, que 's lo que representava á Espanya, políticamente, el partit carlí avans de la revolució de setembre de l' any 1868; el restabliment y la continuació de l' *estat del dret* interromput á la mort de Ferran VII ab la entronisació de Donya Isabel II. Afirmava, donchs, la *legitimitat* à favor de la branca mascle de la dinastia regnant, el sistema monàrquic autoritari y absolut, en contra del sistema monàrquic constitucional defensat per los isabelins; y la llibertat de l' Iglesia y la influència política del clero com element social, contra la persecució y las espoliacions de que l' havien fet víctima els partits liberals. Aquesta fou la bandera política dels carlins en la primera guerra civil.

La revolució de l' any 1868 produí á Espanya un daltabaix tant considerable que modificà radicalment la manera d' esser de tots los partits polítics inclòs el carlí. Els partits monàrquics constitucionals s' havien desacreditat tant y havien perdut tant de terreno, que no repararen en sacrificar á Donya Isabel spera veure d' assegurar la continuació de son predomini. La revolució fou feta per la classe mitja apoyada en l' element militar. La gran massa del poble s' associà á la revolució, la vegé ab simpatia, pero no seguí als sens

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Administació y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

yents y las llargues y acoloradas discussions de la nova Constitució. Ab aquestas discussions y ab las violentas polémicas periodísticas, s' havien excitat en tota grua las passions políticas y las religiosas, y los sentiments catòlics d' una gran part del poble espanyol se sentiren ferits per la proclamació de la llibertat de cultes y per la promulgació de la ley de matrimonio civil. Anyadéixis á tot axó la persecució de certes órdes religiosas y la suspicció del pago de la assignació correspondent al clero, ab el pretext de la seva negligència á jurar la Constitució, fàcil serà compéndre que los carlins havien de trobar altre vegada el terreny assonat pera nutrit las seves files y pera enlayars també altra vegada la bandera de la defensa dels sentiments y dels interessos religiosos del país.

Per altra banda, el partit genuïnament conservador del temps d' Isabel, el vell partit moderat, s' havia descompost totalment ab la revolució y l' element civil de més valors que l' componia s' empassà pocah ab poca ab els carlins. Entre altres persones de gran il·lustració y de reconeguda experiència política que ingressaren en el partit carlí, merecen menció particular En Candi Nocedal y N' Aparisi y Guijarro. Aquells últim, sobre tot, per la seva elevació de mires y de sentiments, pel seu entusiasme y per la seva bona fe, se convertí en el Vèrb del partit y sapigué rejunir y fer atractives las seves doctrinas, donantles hi una espiritu espanyol y tradicional que may havian tingut.

J. B. Y. S. (s' acabará)

Recorts de viatje

ARGELIA-BOUFARIK

(4 cabament)

Després d' haver arribat al cap d' aquells passeig

d' ellimoners van pendre un carrer que no va portar

al mitj del poble. Allí, dalt d' uns pedestal, hi aixecava

dreta y ab bayoneta calada la estatua en bronze del sargent Blondin, que segons diu lo lletrero del dessota, en un dels combats que van tindre los francesos ab los àrabs quan ho van conqueristar, se va defensar al llarg temps contra quinze àrabs matantne alguns, però sucumbí al cap de vall al major número. Varem passar una estona mirantnos l' estatua, y com ja s'era

tartens en varem aner á sopar, veient encara los cafès

àrabe del costat ab cisi'ls mateiros moros que hi havíem vist quan jo hi vaig entrar després de dinar, que no séb

si saben passar sense menjar, ó menjan qualsevol cosa en allí mateix.

Avans de sopar em vaig estar una estona desota lisso

arbres mirantme com passavan los carros que venien p

de vremà; quatre ó sis «soulets» (voyets moros) daltas

dels carros y després uns colls d' àrabs al darrera que

eran los que havíen vremat pels propietaris d' aquells

carros y rehims; mirantme això em varen cridar per

aner á sopar. Tot sopant em feyan dar explicacions de la

nostre pais; després en eos de camisa varem anar alq

pendre un caté sota 'ls platanos, y també la poca fresca

que feya per allí. Estantnos allí va arribar lo tren, co-

rro d' Alger, que portà l' periòdic el' anti-juda y alsq

criar d' aquest periòdic carrer amunt; los números eran

arrebats ab deliri pe'l poble que no era juben; jolq

també com ja n' havia comprat alguns números, també

vaig comprar aqueix. L' encabessament d' aquest nú-

mero era; «Une famille de voleurs! «Les Ben y-ya-yas! »

tot això en lletres molt grosses puig al criar conet

familia de l' address vaig preguntar á n' en Roig qui era od

aquesta família de lladres, y'm va dir: son aquests juheus d'aquí devant, los Ben-y-ya-ya, senyalentme un gran establiment de drogas y pastas que hi ha allí al devant del café. Vaig observar d'allí apropi com eridavan «L'anti-juif» los «Ben-y-ya-ya» «Una família de lladres» pero ells, aquests juheus, anant despatxant allí en los taulells com si no ho sentissin; lo poble estava molt mogut, perquè dos dies avans de serhi jo, hi van aner Max Regis y Philippi Louis, director y gerent del «Anti-juif», y va haverhi un meeting antisemita arribant à tant, després del meeting que totas las casas y establiments de juheus van haver de tancar y barrà les portes, y grecias à la policia y gendarmes sino hi anava à haverhi un dalt-a-baix. Això sí, en la cuestió antisemista van units àrabes y europeus, per anar contra 'ls juheus y més odi 'ls tenen los àrabes que 'ls europeus, de manera que un àrabe à un juheu desseguida li diu: vesten del meu devant «Detjja» «ben» «Detjja» paraules àrabes que traduït a la llengua catalana son massa fortes.

Donchs allí à las deu de la nit, d'ordre governatiu se tancan los cafès moros, à las onze's tancan los cafès europeus; així es que en sent las onze varem tancar per anar-s' a dormir.

En aquesta casa que té 'l càfe en Roig hi ha un pis, y à totes las obertures que donan à fora hi ha portes persianes, haventhi quatre centímetres de llistó; estan molt abaiatzats perque de fora no s'vegi lo de dins; tot això es per la molta calor que hi fa, y d'aquesta manera hi entra l'adomósfera fresca de la nit, pero que en aquesta classe de portes sembla que un dormi al carrer. Serian las cinquena cel matí que 'l trànsit dels carros, charrets, los «hnes» dels carreteres als animals, y 'ls crits de terrameca de las collas d'àrabes que marxaven à vremar ja no m'van deixar dormir. Serien cuarts de set quan yaig aixecar, y tot sol me'n vaig anar à la piazza-mercàt. Allí vaig passar una hora mirantme aquella gent estranya, com venian y compraven; casi totes las parades eran dels àrabes, y algunes poches europeus. Las pocas dones moras que venian à comprar, veia que totes anaven tapades, menos d'un ull, ab las calsas grans blances lligadas als tornells com a dues bombas y tot lo demés blanch com les que ja havia vist; no vaig poguer veure ni una noya mora de deu à vint anys en casi dos dies que vaig esser à Bonifak, y això que pels carrers dels àrabes hi vaig passar de cinquena a sis vegades. Me deyan que las noyes à la edat de vuit à deu anys ja las prometen, es à dir, segons s'esplicaven aqueix prometre es una espècie de venda de la noya, y quan està promesa ó venuda ja no surt de casa y quan té major edat se fa entrega de la noya al promés ó comprador. A les horas lo poch que surt de casa, surt ab la cara tapada, no veýentseli més que lo negre dels ulls, y així com aquí hi ha costum de marcar los cavalls, alguns ab las inicials del amo, allí vaig veure que hi havia la costum entre 'ls àrabes de marcar las dones al mitjà del front, ab una estrella negra; això he veia quan pujaven als travies que 'l manto se li tirava enrera; ni una en vaig veure que no tingüés la marca. Donchs si bé no s'veyan noyes moras pels carrers, en canvi, de noyets moros se'n veyan per tot arreu més que formigas, mitjà vestits y mitjà despullats. Serien cuarts de nou que vaig anar à esmorzar (quin sol feia! ni una mica d'aire, sempre haver d'anar ab la camisa mullada! En cos de camisa, després d'esmorzar, varem anar al costat del poble que hi ha 'ls magatzems dels comerciants y d'alguns propietaris de colonies. Sobressart entre tots lo grandiós magatzém de Mr. Doumeus propietari d'onze colonies, y à cada colonia hi té mil jornals de terra; allí de tinas, botas, boceys, botellas, locals per embotellar, bombas, màquines pel trànsit dels vins, de tant que hi ha, no sé com esplicarho, los vagons del ferro carril van al magatzém, teléfonos del scriptorii à totes las masies y set tenedors de llibres per portar los comptes; tot ho cul en gran y à més, y això que diu que li falta molt per plantar. Aquest magatzém no més es per vins, diu que à la cullida pessada va fer 60.000 Bordalessas de 200 litres cada una, y com té molta vinya jove, diu que enguany ne farà molt més. Té de 1.500 à 2.000 treballadors, àrabes casi tots si bé aquest senyor es un dels propietaris més grans d'aquella plana; n'hi ha bastants que sense tindre tant, també fan moltes mils cargas de vi; diu que fa de deu à tretze graus y no s'coneix la filoxera, y las vinyas en aquell país es de lo més sà y bonich que's pugei veurer, y com ara lo vi te hon preu, han deixat un poch las plantacions del tabaco y han plantat vinyas.

Varem passar fins à hora de dinar, y per diferents carrers, varem fer cap à la casa shont le senyora d'en Roig ja tenia 'l dinar arreglat. Tot dinant vaig sentir tocar una música al càfe moro del costat, estranya però bonica, música que se surt de tot lo que se sent per

aquí, y vaig dir à n'en Roig: després de dinar m' en veig allí ab los moros à sentir aquesta música; y efectivament entro al caté moro, los vaig saludar y tot acostantmhi los vaig dir: «C'est bien jolie cette musique que vous faites» — «Ah oui» — me va respondre un moro gran y barbut que s'estava devant dels que tocaven; uns instruments estranys pero la música y aquells vestits tot hi anava molt bé; dos tabalets un poch petits, dues com a dulsaines y uns altres instruments com a flautas feyan una música que se sentia que un era dins del Africa. Allí m'vaig estar mitja hora ab ells fins que aquells músics se'n varen anar, y jo després de saludarlos à tots vaig sortir, pera anar à prendre un càfe à las tauletes que tenia en Roig sota 'ls plátanos y tot prenent càfe me va dir en Roig: Y bé, t'ha agratrat la música àrabe? — Molt, li vaig contestat — tot hi va molt bé, los tipus ab los turbans y camises blanca, la serietat dels moros que tocaven y dels altres que miravan, los bancs y trossos d'astora que tenen per asseures y ajaures dins y fora del càfe, tot forma molt bon conjunt. — Varem passar entronant fins à las quatre, esperant jo dos cuarts de sis per agafar lo tren y tornàrem à Alger. Ja en aquella hora hi havia las estoras rodones del càfe moro sota 'ls arbres y collas d'ells à las estoras, quan va baixar una «charrette» bonica ab un moro dalt molt lluent. En Roig me va dir: Ara baixa un Marabout. Jo li vaig dir già què's un Marabout? — Un sacerdot moro ó mahometà, me va dir. — Va arribar al càfe moro, va baixar de la «charrette», y tots los moros de las estoras se van aixecar y vaig veure com uns li besavan las espatllas, y altre que li van donar la mà, y després se besavan la mà seva, que havia tocat la mà del Marabout. Ab molta gravetat se va asseure demunt d'una estora, camas creuhadas, y lo mosso li va portar la xicra y 'l té, havent deixat la «charrette» y cavall sota un plàtan. Així los vaig deixar, y essent ja las cinquena me vaig despedir de la familia Roig, sabentlos molt greu de que no pogueren estar tres ó quatre dies mes allí per anar à fer un passeig per Blidah y altres pobles àrabes que hi ha per aquella plana, cosa que hi hauria tingut molt gust però que per les meves ocupacions tenia d'esser à Alger à l'endemà matí. Així es que 'l Roig me va acompañar fins al tren despedintse després.

Com lo tren venia del interior casi tot eran àrabes, de manera que al compartiment que jo vaig pujar n'hi havia set y jo sol europeo. Això sí, las sabates sota 'l banc y 'ls peus nus dalt al banc del devant, y que no van baixar fins que tots varem arribar à Alger.

I. LLEVAT.

CRÓNICA

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICAS

del dia 7 d'Octubre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEr-Par-ticular
9 m.	766	83	4	64	Ras	8:52,015
3 t.	756	68				

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS		
	Maxima	Minim	Term. tipo	direccio	classe	can
9 m.	Sol. 28	16	5	14	0.	0.3
3 t.	Sombra 16				Cumul	0.3

Tenim en nostre poder una carta del senyor Vallejo, carter de Esplugues de Francolí, pregantnos la seva inserció, com a rectificació à la notícia publicada en LO SOMATENT del dia 29 de Setembre, en la qual nos lamentavam que aquell empleat en lo ram de correus se negués a entregar un número de nostra publicació à un amic que 'l tenia consignat à la «lista de correus», en la citada vila.

Per a estalviarnos l'espai de comentar la carta y perque en sa redacció, sab molt bé dit carter, si omiteix quelcom que provaria havérseli demanar lo períodich per l'interessat, puig quan feu lo prech anava acompanyat d'una altra persona, deixém de publicarla.

Lo SOMATENT al censurar à una persona sia ó no empleat y fins tractantse de castellans, te prou cuya-dado en que, ne que tingui rahó sino que ni sobri. Y tanta ne teniam en aquesta cuestió, que estém segurs que tan aviat sàpigia lo senyor Vallejo, que aquell Francesch Colom, que li es desconegut es eu qui havria d'haverselas per ser lo nosire Director, desistirà de son empenyo en que's posin las cosas à son degut lloch.

A la seta voluntat ho deixém.

A las set d' aquest vespre l' Excm. Ajuntament celebrarà sessió de segona convocatòria.

Nos escriuen de La Figuera, important població agrícola del Priorat, que segueix aquell poble sense Ajuntament, puig cap fill de veïn s'ha cregut ab prou forces pera ferse administrador de la miseria que allí regna ab motiu d'haver mort sa hermosa vinya, principal riquesa ab que comptava, la filoxera.

En les passades eleccions de regidors, com recordaran molt bé nostres lectors, ni s'presentà cap candidat ni feu ús del sufragi cap veïn.

Així les cosses, han vingut los nombraments de Jutges y Fiscals Municipals que han recayut precisament en persones que desempenyaven càrrecs de regidor y com aquells son incompatibles ab aquells, se troba l' poble sense Ajuntament ni legal ni ilegal, puig que, los dos que quedan han cumplert la seva missió ab los anys que han servit.

Demana La Figuera, y ho demana ab tota justicia, que's tregui la contribució que pesa sobre la filoxera; y volen les persones que poden ser cridades a administrar los interessos comunals de la vila — y ho volen també ab rahó que 'ls sobra — que no se las pugui fer responsables dels descuberts que durant la seva gestió pugui quedar per lo concepte de consums, donchs d'ahont no hi ha diners difficultat se'n poden treure. Y que no hi ha cuarts à las comarcas que han sigut preses sas vinyas per la filoxera, nos ho diuen clarament aquelles resistencies passives que oposan pobles enters, à fer pagar impost que tant abominan.

Lo govern conservador ab tota la seva superbia, ab tots los medis de que disposava y ab totes las pressions que poden imaginarse no logrà convencer al débil poble de La Figuera, orfe de tota protecció en que només Ajuntament.

Segurament li era obstacle 'l ministre dels apelliados alegats.

Veurém que farà l'actual que presideix Sagasta, donchs no perque 'ls gastos d'Espanya sian fabulosos he de ser causa això de que no s'protegeixi a agricultors que fa molts anys han contribuït à ajudarla, pagant religiosament.

Pera'l vinent diumenge tenen convocadas eleccions Municipals los pobles de Vilella Baixa y Cabacés emplassats en la comarca del Priorat.

Notícies particulars que nosaltres hem rebut, nos fan creure que las eleccions anunciades no podrán verificar-se, perque en cap dels dos pobles concorrerà al colegi cap elector.

No cal dir que mida tan extremada obreheix à que la miseria s'ha fet senyora de las llars de la major part de cases inclòs de la de la vila.

Serà aquesta una imitació de lo que ha succehit à La Figuera en las tres vegades que s'han convocat y ve à confirmar lo que temps enrera deyan que en las vinientes eleccions serán comptats los pobles que 'n fassin en aquella avans la mes rica encontrada de la nostra província.

Segons diuen los darrers telegramas de Madrid, lo govern liberal se proposa plantejar immediatament la mes amplia autonomia à Cuba.

Esperem veure confirmada aquesta notícia pera esporser seris y detalladament la conducta que d'aquí en endavant deu seguir lo Catalanism, enfront d'un govern que accepta y aplica com a bons nostres principis.

La Comissió de la Exposició Nacional d'Indústries modernes, ha participat al Foment del Travall Nacionat que 'l citat certamen s'inaugurará ab tota solemnitat lo pròxim dia 20 del corrent, y que urgeix que 'ls expositors deixin acabadas prompte sas instal·lacions.

Pobre Foment! altres mals de capità que preocupa per aquesta celeberrima Exposició madrilena. Ab això de la cayguda dels conservadors li han esquerat lo marxo. Tant bé que li marxava tot ab la dictadura econòmica del Navarro valencià. Are l'unich que hi podrà enviar, serán aquells célebres burros de cartró que tant agradaren al ex-minestre per allò que való dir que eran uns animals que abundaven molt à Espanya.

Are ja ho ha vist, que entre molts burros, també hi ha qui sab ahont té la ma dreia y d'una excomunitat lo plantan mes rebregat que un drapot à cincuenta cañes del ministeri. No havia d'elvidar que 'ls burros també tiran cosses, y la que va tirarli 'l bisbe de Palma, li va agafar de plé à plé.

Lástima que siguè massa tard y'm sembla que d'aquí en endavant se'n podrà ben riure. Ab aquesta gent, sempre es tarda cuando llega.

Copíem d' un periódich:

«Se té per indubtable que un dels primers actes del Gobern liberal, serà l' aixecament de la suspensió de garantias constitucionals que desde llarga fetxa ve passant en la província de Barcelona.»

Això seria lo racional, si es que l' nou govern que s' titula liberal, no s' vol fer solidari dels actes de barbarie y despotisme fills monstruosos del seu antecessor, cayut à puntadas de peu de dalt y de baix y aburrit de tothom.

Diu lo ministre de la Gobernació que lo primer que s' propose fer es reformar lo cos de policia à fi de que resulti garantida la seguretat personal.

Esadir, que fins avuy no ha estat garantida la seguretat personal? Això ho confessa l' nou ministre.

Donchs de que era conservador aquell govern! De las injusticias y de las arbitrarietats?

La Comissió executiva del monument que à Barcelona tracta de erigirse à Frederich Soler s' ha reunit baix la presidencia del alcalde, examinant la fotografia que del projecte ha enviat l' ilustrat esculptor tortosí D. Agustí Querol. Lo constitueixen un petit basament en forma d' escalinata, del que arranca una columna, y demunt d' ella apareix lo fecont *Pitarrà* sentat en un siló en actitud d' escriure una de sus obres. La columna està adornada ab l' escut de Barcelona, los de Catalunya y de Sant Jordi, una dedicatòria, dos figures representant lo *manzaire* de «Lo ferré de tall» y la protagonista de «Les joies de la Roser». En las columnas apareixen esoritas las fetxes del naixement y de la mort de Soler.

La Comissió executiva aprobá l' projecte, havent ademés resolt que á la major brevetat possible se dongi comens á las obras de cimentació.

Nostre corresponsal à Barcelona, D. Sugranyes, en sa crónica d'ahir diu que en lo concurs de cartells, n' hi ha un d' un tal M. Utrillo.

A proposit de lo qual, nostre també amich lo celebrat dibuixant en Miquel Utrillo, ens escriu una afectuosa carta pregantnos que fem constar que no ha presentat cap cartell en dit concurs, y que per lo tant l' artista que firma aquell cartell que diu nostre corresponsal no es ell. Se dol també, y ab rahó, que hi haja tanta Utrillo dibuixants, fins al punt de que sigan objecte de tals confusions.

Queda satisfet nostre bon amich, y de veras sentim que no hagi concorregut al concurs, puig estém segurs que l' seu talent artístich hauria en ell brillat á gran altura.

Hem rebut lo número d' Octubre del *Resumen de Agricultura*, que conté los segunts articles: «El Marqués de Monistrol», «Cacicismo rural», «La alinita», «Metamorfosis destructivas de los vegetales», «Observaciones en la vinificación», «Esencias artificiales de mosto», «Ensayos de la leche», «Congreso vitícola y ampelográfico de Tolosa».

Lo *Resumen de Agricultura* se publica mensualment en forma d' elegant cuadern de cuarenta vuit pàginas, y va sempre ilustrat ab excelents gravats. La Redacció contesta gratuïtament per medi de la Revista ó particularment á las preguntas dels subscriptors que s' refereixin á cuestions agrícolas.

Se suscriu en la Administració, PI, 5, Barcelona.

Nostre apreciat colega de Barcelona *La Opinión*, publica un excelent article de son director D. J. Andreu, demandant que s' torni á concedir, com es just, las garantias constitucionals á Barcelona.

Si l' nou govern no procedeix ab justicia, si no s' apressura á desfer los esguerros del seu antecessor, tota la premsa de Catalunya deu reclamar contra aqueixa mida sense rahó de ser. No perquè á nosaltres no ns atenyi devém callar, puig una ofensa dirigida á Barcelona es dirigida á tot Catalunya, y tots los catalans ne devém protestar.

Lo recaudatahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja á la cantitat de pesetas 956·35.

Ahir al matí feya un fret bastant intens á causa d' haver caigut grans en las altures pròximes. Per la tarda lo temps se posà mes suau.

Diu un telegrama:

«L' *Heraldo* excita als liberals pera que desenrotlin las ideas que exposaren en la oposició.»

Nostre colega madrileny es molt ignorant. Per ventura no sab que 'n Sagasta se pren las coses ab molta calma. ¡No ha caigut ja mitja dotzena de vega-

des sense haver tingut temps de cumplir lo que ha promés en la oposició?

Lo bò serà que 's doni l' cas que quan anirà per implantar la autonomia á Cuba, la isla ja no siga espanyola. En Sagasta es sis.

ARTS Y LLETRES

Aixís mateix

(De Leopardi)

Reposa ya per sempre
cor fatigat. Mori l' eterna angoixa
que per mi cregu eterna. Mori; y sento,
com la cara mentida,
el perdre l' esperanza que sustento,
mes s' acaba l' desitj ants que ma vida.

Reposa eternament, oh cor, que massa
has bategat. No val pas res ta queixa.
Indigne és, en veritat, la terra aqueixa
de los sospirs. Emig sols y amargura
la vida n' és; el mon una fanguera.

Reposa en l' avenir y desespera
per derrer cop. El fat á nostra vida
sols reservá l' morir. Viu y desprecia
la Natura y a tu y la forsa interna,
poder brutel sens mida
que per mal dels vivents per tot impera,
y l' infinita vanitat eterna
de l' existencia entera.

JOSEPH ALADERN.

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 6 d' Octubre de 1897.

Naixements

Joseph Chatruch Casiné, natural de Esteve y Tessa.—Venceslao Nolla Pamies, de Alexandre y Francisca.

Matrimonio

Cap.

Defuncions

Maria Camps Garreta, 62 anys, Arrabal de Robuster, 28.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Santa Brígida.

Sant de demà.—Sant Dionisi.

SECCIO COMERCIAL

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	65·03	Frances	49·25
Exterior	80·60	Cubas vellas	55·06
Colonial		Cubas novas	97·
Norts	74·60	Aduanas	86·75
Obligacions Almonesa	80·87	Obligs. 3 0/0 Frances	53·15
		Filipinas	94·50
PARIS			
Exterior	87·84	Norts	
		GIROS	
Paris	29·40	Londres	33·63

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	65·05	Filipinas	
Exterior	80·62	Aduanas	96·75
Amortisable	78·25	Cubas 1886	95·12
Frances	19·10	Cubas 1890	79·
Norts	24·65	Obs. 6 0/0 Franss	94·75
Exterior Paris	62·87	Obs. 3 0/0	52·25
Paris	29·40	Londres	32·24

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda si comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Valls, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Valls Vallduví.

Londres 90 d.f. 00·00 diner 8 d.v. 00·00
Paris 8 d.f. 00·00 Marseilla 00·00

VALORS LOCALES DINER PAPER OPER.

ACCIONS 010 010 010

Gas Reusense 850 0

Industrial Harinera 600 0

Banc de Reus 500 0

Manufacturera de Algodon 100 0

C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent. 415

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 6

De Sevilla y esc. en 10 dias, v. «Andalucia», de 1251 ts., ab blat, consignat als Srs. Mac-Andrews y C.

De Bilbao y esc. en 22 dias, v. «Cabo Silleiro», de 675 ts., ab efectes, consignat á D. Marián Peres.

Despatzadas

Pera Marseilla y esc., v. «Andalucia», ab tranzit.

Pera Londres y esc., v. inglés «Georgian», ab efectes.

Pera Marseilla y esc., v. «Cabo Silleiro», ab efectes

ANUNCIS PARTICULARS

Academia Fortuny

Ensenyansa de dibuix, pintura y modelat

BIRIGIDA PER

RAMON CASALS

Premiat ab medallas, diplomas y mencions honoríficas en varias exposicions, alumno per oposició del «Regio Instituto di Belli Artis» en Roma.

Ensenyansa de dibuix lineal, adorno, figura, paisatge, natural, pintura al oli y l' aiguada.

Dibuix y pintura ab model vivo

Carrer Major núm. 28, pis 1er.—REUS

CLASSES DE MÚSICA

Per lo professor Estanislao Mateu

Quedan obertes desde primer d' Octubre en casa 6 d' domicili.

Curs especial de piano y cant.

Arrabal Sta. Anna, 64, entrelluelo.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Gran Companyia de Sarsuela y Opera espanyola pera la pròxima tempora d' hivern.

Lista del personal

Mestre Director, D. Francisco Perez Cabrero.—Primera tiple de opera, Sra. Avelina Corona.—Primera tiple de sarsuela, D. Carme Perez de Isaura.—Altra tiple, Sra. Lluisa Perez Cabrero.—Altra tiple, D. Mercé Perez Cabrero.—Característica, Sra. Sirla.—Primer tenor, D. Francisco Alcantara.—Altro tenor, D. Nicolau Bobé.—Tenor cómic, D. Lluís Senís.—Primer barítono, D. Castro Gascó.—Altro barítono, D. Merián Martinez.—Primer baix, D. Daniel Banquells.—Altro baix, D. Jaume Segura.—Galan jove, D. Francisco Fernandez.—Mestre de coros, D. N. N.—Primer spunt, D. Lluís Santafé.—Trespunt, D. Anton Güell.—Mestre de ball, D. Enrich Fernandez.—Coro d' abdós sexes, 24.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servei de trens que regirà desde l' dia 1 de Setembre de 1897.

SORTIDAS DE REUS.—Matí: 4·10, 9·06.—Tarde: 2·32, 3·45.

SORTIDAS DE SALOU.—Matí: 4·56, 10·46.—Tarde: 5·10.—Nit: 7·25.

Las horas se regiran per lo meridià de Madrid.

